

časopis skautského střediska

Blaník

72. číslo

duben 2011

OBSAH

SEZNAMOVÁNÍ

Anketa: oddílové odívání	3
Who is Who? Havel	6
Blaník v číslech	8

INSPIRACE

Sborník MK	10
------------	----

PROBĚHLÉ AKCE

Žirafa Střed 2011	11
Návštěva u belgických skautů	12
Jaroslavení	14

UŽITEČNOSTI

Okénko pro roving	15
Okénko výchovného zpravodaje	16
Zdravověda	18
Oddílové místo na webu	20
Blaničtí, na hrad!	22
Telegraficky	23

Anketa: oddílová trička a jiné ošacení

MAYOVÉ

Vloni jsme nechali udělat nová trička s profesionálním potiskem pro všechny kluky a vedoucí. Kluci mají modrá, vedoucí žlutá a je na nich vždy logo našeho oddílu. Řada kluků je ráda nosí i na schůzky, používáme je však především na táborech, jarnících a střediskových akcích. Za rok bychom rádi udělali zase jinou barevnou kombinaci a zvětšili velikosti. 😊

DOBROMYSL

- poslední dobou jsme chtěly mít kromě kroje společného také něco, co má sportovní využití, ale protože trička má každý 😊, napadly nás mikiny
- realizace mikin nám trvala skoro dva roky, protože jsme se nebyly ve vedení schopny shodnout na tom, co má na mikině být; bylo

vymyšleno spoustu návrhů

- když už jsme měly návrh, byl zase problém sehnat levné mikiny v požadovaných velikostech (nenašly jsme typ mikin, které by byly stejné jak pro dětské, tak dospělé velikosti)
- mikiny jsme chtěly jako překvapení na tábor
- a abychom byly originální a ne úplně stejné (protože každý člověk je přeci jiný), máme v oddíle tři barvy mikin – červené, zelené, černé
- na rukávu mikiny máme oddílové logo s číslem našeho oddílu a uprostřed na zádech skautskou lilii
- mikiny dostaly všechny členky u táborového zahajovacího ohně a zatím na ně není žádná stížnost; moc se líbí nejen nám, ale také lidem mimo oddíl
- nepoužíváme je na nic zvláštního – mohou dobře fungovat na sportovních střediskových akcích (jako je střediskový sraz, kde se pozná, kdo patří do Dobromyslu 😊), vozíme je na výpravy, blbneme v nich – prostě je nosíme na skautské akce jako běžné mikiny

KEYA

Naše oddílová trička nosíme na pokud možno většinu oddílových akcí (nebereme-li si kroj). Ti z našich nejmladších, kteří ještě kroj nemají, nosí tričko například i na nástupy. Trička jsou tmavě modrá, na přední straně mají žlutou skautskou lilii a na zadní straně žlutý znak našeho oddílu. Máme také speciální „akezapťáckou“ edici. Byla vyrobena

k 15. narozeninám našeho oddílu a od normálních triček se liší nápisy „Limited edition“ a „Akezapta“.

UTAHOVÉ

U nás v oddíle máme oddílová trička, která používáme již dva roky a kluci jsou s nimi spokojeni. Nápad na vytvoření oddílových triček nepadl od nás, ale již od našich vedoucích. Během své skautské kariéry jsme jich vystřídalí několik, lišily se většinou pouze v detailech. Postupem času ale tradice oddílových trik vymizela a my jsme se ji teprve před výše zmiňovanými dvěma roky rozhodli pro naše nové oddíly obnovit. Trika jsou všechna vyrobena na zakázku s potisky s naším logem. Nynější podoba se od starých trik liší, ale myšlenka stejnokrojů u nás zůstává nezměněna. Což znamená, že striktní pravidla pro nošení oddílových trik nemáme, kluci s nimi mohou chodit do školy, na schůzky, prolézat houštiny nebo se brodit v blátě při táborových hrách. Jediná událost, při které triko vyžadujeme, je ranní nástup, pokud nejsou zavedeny etapovkové kroje. Stejně jako Mayové, náš spřízněný oddíl, mají kluci trika modrá a vedoucí žlutá.

ŘÍČANY

Vyloženě oddílový kus oblečení v Říčanech nemáme. Když se chceme sjednotit a zároveň ukázat, bereme na sebe skautské kroje (krom skautských nebo střediskových akcí také

např. na mši, odjezd na/z tábora nebo při nějaké slavnostní příležitosti).

ČERNÝ ŠÍP

My družinová trika máme. Skauti (Harceři) mají hnědě batikovaná trika s družinovým znakem, jak je vidět na obrázku. Teda, mají... už jsou nabatikovaná, ale čekají ještě na ten znak. 😊 Vlčata mají taková až reflexně zelená trika s logem šipky a vlčí packou. Nosíme je jak na schůzky, tak na výpravy a tábory. Jsou to trika pracovní - ne krojová či podobně...

STATEČNÁ SRDCE

K oddílovým tričkům jsme se zatím nedopracovali, leč máme alespoň trička družinková. Všechna jsou dělaná ručně, savováním nebo barvami na textil. Jedna družinka má na tričkách obrázky s počátečními písmeny stejnými jako jména členek družinky, další oblíbená zvířata a další jména všech členek a tulipán (trička byla vytvořena na prázdninové výpravě do Holandska). Trička pro jejich krásu někteří nosí i mimo oddíl☺, v oddíle pak všichni hlavně při výjimečných družinkových akcích.

HAVRANI

Oddílová trika jsou zatím jen v diskusi, zato nosíme rádi na výpravy i ke kroji oddílové šátky - modré se žlutým lemováním. Jediná nevýhoda je, že tím trochu kazíme PR Junáka. Lidé se nás často ptají, jestli jsme skauti a pak se diví, že tedy nemáme hnědé šátky.☺

MODRÝ KLÍČ

V našem oddíle má svá trička každá družina. Vyrábíme si je ručně – batikováním a malováním. Skautky mají barvu trička buď zelenou (Pěšáci) nebo modrou (Draci) s bílým kruhem na břiše, ve kterém je namalovaný modrý klíč. Světlušky nosí také trička podle družinky – světle zelené s beruškou nebo žluté se svištěm. Trička se snažíme nosit na družinovky, oddílovky i výpravy, ale je pravda, že poslední dobou se nám to příliš nedaří.☹

SCARABEUS

Naše současná oddílová trička vznikla v roce 2006. Všichni členové oddílu je dostali na táboře v Lovětíně při velké hře o poklad. Trička od té doby nosíme na táboře, na výpravách a dalších nejen skautských akcích. Světlušky mají trička modrá, vlčata žlutá, skautky zelená a skauti červená. Na přední straně je skautská lilie a logo oddílu, na zadní straně internetové stránky.

KUNRATICE

Dříve jsme trička sice měli, ale to už je dávná minulost a teď už žádná nemáme.

„Jasně jsem vnímal nadšení pro věc,“ říká Havel, bývalý šéfredaktor časopisu Blaník

Můžeš nám na úvod říci něco o sobě?

Jmenuji se Pavel Hobza, pocházím z krčských oddílů, kam jsem vstoupil v roce 1980 a dostal přezdívkou Havel. Hodně jsem se angažoval při vydávání různých oddílových časopisů.

Co bylo vlastně podnětem ke vzniku střediskového časopisu?

Bezprostředním podnětem bylo obnovení činnosti skautského hnutí a naprostý nedostatek jakéhokoliv tisku o skautingu. Požadavek na časopis vyšel od osob, které v Blaníku skautovaly v období 1969 až 1970, případně ještě dříve.

Jak ses k práci na časopise dostal ty?

Na tuto otázku musím odpovědět trochu ze široka. Krčské oddíly začaly na konci roku 1983 vydávat vlastní časopis, který se jmenoval Kmen. Jeho vydávání zajišťovali Starci (oddíl se členy ve věku roverů). Zpočátku se jednalo o časopis psaný na psacím stroji přes průklepy a s vlastnoručně vyrobenými a vlepovanými černobílými fotkami. Vycházel v počtu pouhých 8 výtisků, a proto musel mezi členy kolovat. Od roku 1986 se časopis přejmenoval na Zvon a díky možnosti potají využívat kopírek se zvýšil počet výtisků a změnil se způsob jejich přípravy. Od roku 1985 jsem byl v „redakční radě“ těchto časopisů také já a cca po třech letech jsem časopis Zvon vedl. Po revoluci, vzniku skautského hnutí a začlenění krčských oddílů do Blaníku jsem pak byl osloven s nabídkou, zda se nechci podílet na vydávání časopisu střediskového.

Kdo všechno se na vzniku časopisu podílel?

Hlavní iniciátor a první šéfredaktor střediskového časopisu byl Dali – Michal Vondráček, který s sebou přivedl několik oldskautů z let 1968 až 1970 i z let poválečných. Dali je grafik, který se věnuje rytině (mimo jiné je autorem řady poštovních známek), a tak vtiskl Blaníku hned od počátku profesionální úroveň.

Jaké byly začátky?

Začátky časopisu nebyly jednoduché, původním záměrem bylo vydávat časopis o rozsahu cca 30–40 stran jednou měsíčně pro všechny zájemce o skauting. Časopis měl obsahovat až cca dvacet různých rubrik počínaje oddíly, přes náměty na výlety, zdravotvědu až po kulturní rubriky a aktuality. Byly zde i stránky určené výhradně pro jednotlivé věkové skupiny. Příspěvky ze života oddílů a střediska však nebyly příliš hojné – představovaly sotva třetinu obsahu časopisu. Bohužel vzhledem ke zpoždění jednotlivých příspěvků se měsíční frekvenci nedařilo dodržovat a často vycházela tzv. dvojčísla, nebo docházelo k vydávání časopisu jen v některých měsících. Zároveň se navyšoval rozsah až na 60 stránek.

Jak středisko časopis přijalo?

Jasně jsem vnímal nadšení pro věc u starší generace a částečně i u nově vytvořených oddílů. Bohužel části střediska, které za totality pracovaly pod jinou hlavičkou, časopis nebraly za svůj. Tyto oddíly měly před vstupem ke skautům vlastní vzdělávací program, tradice i přátelské vazby. Proto z jejich strany docházelo k minimální podpoře oficiálních a hromadných akcí (nejednalo se pouze o časopis, ale i o další akce typu střediskových rad, střediskových srazů, křížové cesty apod.). Existovaly oddíly, které na několik desítek členů odebíraly pouze jeden časopis (jiný způsob jeho získání – např. na internetu – nebyl možný). Postupem času si někteří vedoucí vzali časopis za svůj a spolupráce se slibně rozjížděla. Často se jednalo i o osobní vazby mezi členy redakční rady a těmito vedoucími.

Jak se časopis vyvíjel dále?

Od jara 1992 se časopis začal měnit. Dali ukončil kvůli svému zaneprázdnění šéfredaktorství, přesto ještě nějakou dobu aktivně s časopisem pomáhal. Postupně se do redakční rady dostávali

vedoucí oddílů a starší generace odcházela. Zásadní změnou bylo, že se rozhodlo o čtvrtletním vydávání časopisu v období podzim (potáborové číslo), zima (vánoční číslo), jaro (číslo s křížovou cestou) a léto (předtáborové číslo). Na opožděné příspěvky se při vydávání časopisu nečekalo (maximálně se několikrát zaurgovalo dodání slíbených příspěvků), a tak se časopis ztenčil. Výrazně se zvětšil prostor, který se týkal oddílových aktivit. Příležitostně byly do časopisu vkládány tematické přílohy: zpěvník, ekologie, zdravotní věda, bydlení v tee-pee apod.

Bylo obtížné shánět příspěvky?

Myslím, že na tuto otázku je stále stejná odpověď. Přestože je pevně stanovený termín, lidé často zapomenou, nestihnou, nepřijdou... Tehdy bylo všechno komplikovanější, protože mobily ani e-maily neexistovaly, diskety s textem se zapomínaly... Po odchodu Daliho navíc vyvstal problém i s grafickou úrovní časopisu. Původně se dohodlo, že do časopisu nebudou dány žádné fotky, pouze kreslené obrázky. Důvodem byla nízká kvalita kopírovaných fotografií. Málokdo si však troufl nakreslit k příspěvku nějaký černobílý obrázek. Proto jsme postupně toto pravidlo opouštěli, ale kvalita kopírovaných fotek se zlepšovala pouze pomalu.

Komu byl časopis určen?

Zpočátku byl časopis určen nejširší veřejnosti. První čísla vycházela v nákladu kolem 500 výtisků a odebíralo je hodně osob z ústředí Junáka, Blaník byl zasílán do nejrozličnějších koutů tehdejšího Československa a pár výtisků se distribuovalo poštou i do zahraničí (včetně zámoří). Ve středisku končila výtisků menší polovina. Po odchodu Daliho se časopis stával více vnitrostřediskovým a byl určen pro všechny členy (děti i vedoucí). Počet výtisků klesl postupně na 150 – 200 kusů s tím, že mimo středisko odcházelo pouze cca 20 výtisků (část z nich jsem posílal poštou po celé republice). V době mého odchodu docházelo k diskuzi, zda by časopis neměl být určen pouze pro vedoucí. K tomu naštěstí nedošlo.

Jak dlouho jsi časopis vedl?

Já osobně jsem časopis vedl od podzimu 1993 do jara 1997 (čísla 17 – 32). V tomto období již nedocházelo k výraznějším změnám. Časopis vycházel čtvrtletně. V redakční radě byli vesměs vedoucí z různých oddílů nebo jejich zástupci, starší členové střediska své příspěvky do Blaníku omezovali. Důvodem mohla být počítačová sazba časopisu, třebaže jsme nabízeli, že příspěvky přepíšeme.

Proč jsi s vedením Blaníku skončil?

Můj odchod z vedení časopisu byl tak trochu neplánovaný. Na střediskovém sněmu, který se konal začátkem roku 1997, měl být zvolen nový vůdce střediska. Žádný kandidát se však nenašel a hrozilo okamžité ukončení činnosti střediska Blaník. Někteří vedoucí mluvili o tom, že velký počet oddílů nelze uřídit, a podporovali rozdělení. Toto řešení však nebylo připraveno. Nakonec jsem se rozhodl kandidovat na vůdce střediska pouze na období jednoho roku s tím, že buď budeme chtít společně pokračovat, nebo nastane civilizovaný a řízený rozpad střediska. Zároveň jsem se vzdal vedení časopisu a byl překvapen, že se našlo dost lidí na to, aby vydávání časopisu pokračovalo.

Jarní prázdniny v Orlických horách 1994

Sledoval jsi, kam se časopis po tvém odchodu ubíral?

Po mém odchodu z vedení redakční rady jsem na časopis dohlížel jako střediskový vůdce a samozřejmě do něj nadále přispíval. Po odchodu z vedení střediska jsem nějakou dobu sledoval středisko i časopis zpovzdálí. Nyní jsou v Blaníku v Protěži moje děti, a tak další události ve středisku (včetně časopisu) vnímám zase o něco bedlivěji. Velmi mě těší, že se kritické období překonalo a nyní středisko kromě vydávání časopisu pořádá také společné akce, o kterých se dříve nedalo ani uvažovat.

Holostřevy 1995

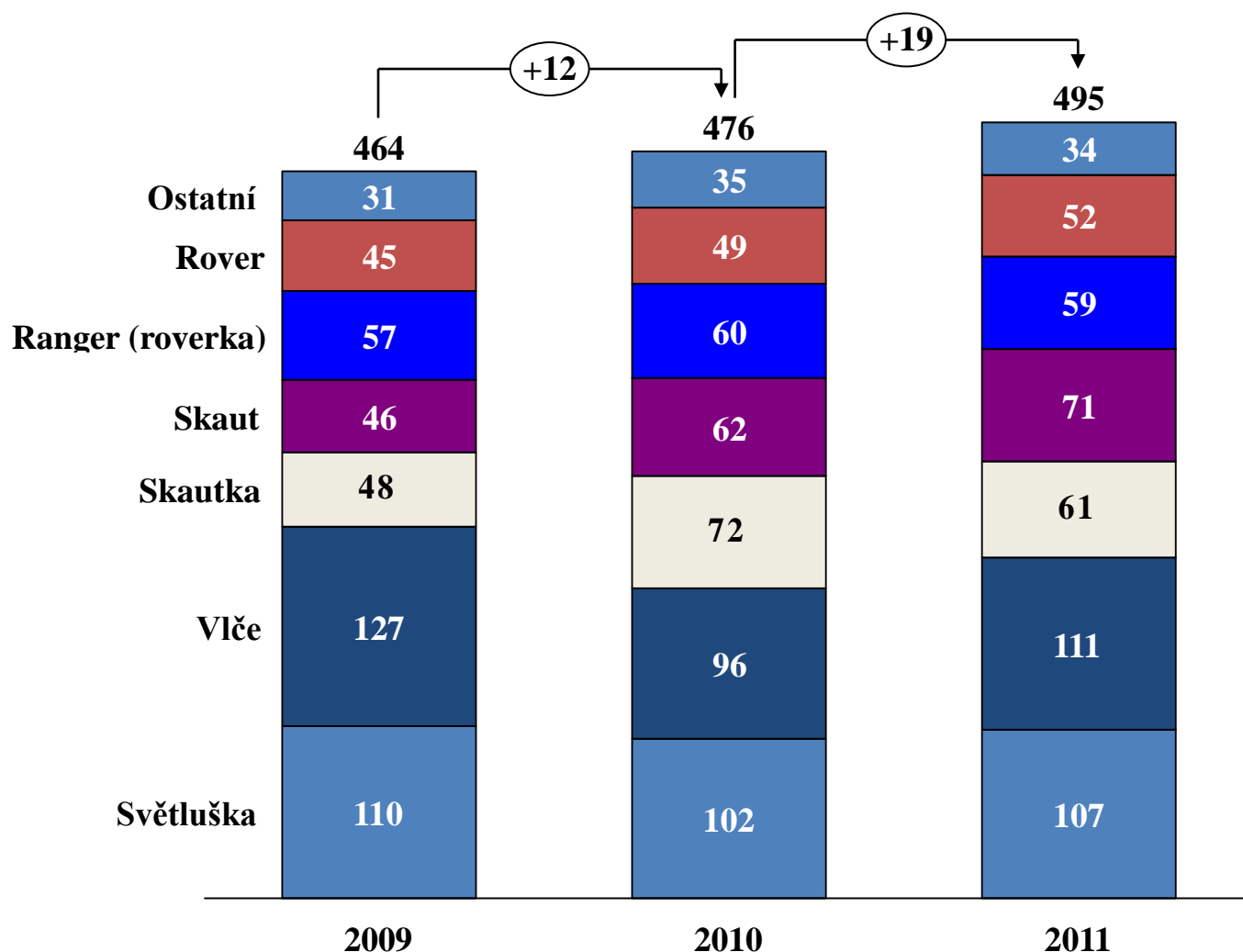
Děkujeme za rozhovor!

Je nás znovu o trochu víc

Ano, je to tak, Blaník už více jak pátý rok za sebou neustále roste a tím si posiluje svou pozici v Junáku. V současné chvíli Blaník sdružuje o něco víc než 1 % všech členů Junáka. Můžeme se chvíli bavit o tom, proč tomu tak je. Třeba to je tím, že Blaník má schopné, talentované a kvalifikované vedoucí, kteří jsou ochotni věnovat svůj volný čas tak vznešené věci, jako je výchova dětí. Nebo je to třeba tím, že jsme převážně křesťanské středisko napojené na několik farností po celé Praze a dokonce i mimo ni. Jistě to je i tím, že Blaník má spousty nadšených lidí, kteří se třeba přímo nepodílejí na výchově dětí, ale zajišťují chod různých částí střediska nebo se starají o vzdělávání a kvalifikaci vedoucích. Jistě to má ještě spousty dalších důvodů, ale to bychom tady o tom mohli napsat knihu... Blaník je prostě dobřej. Za to můžeme děkovat i Bohu, že při nás stojí.

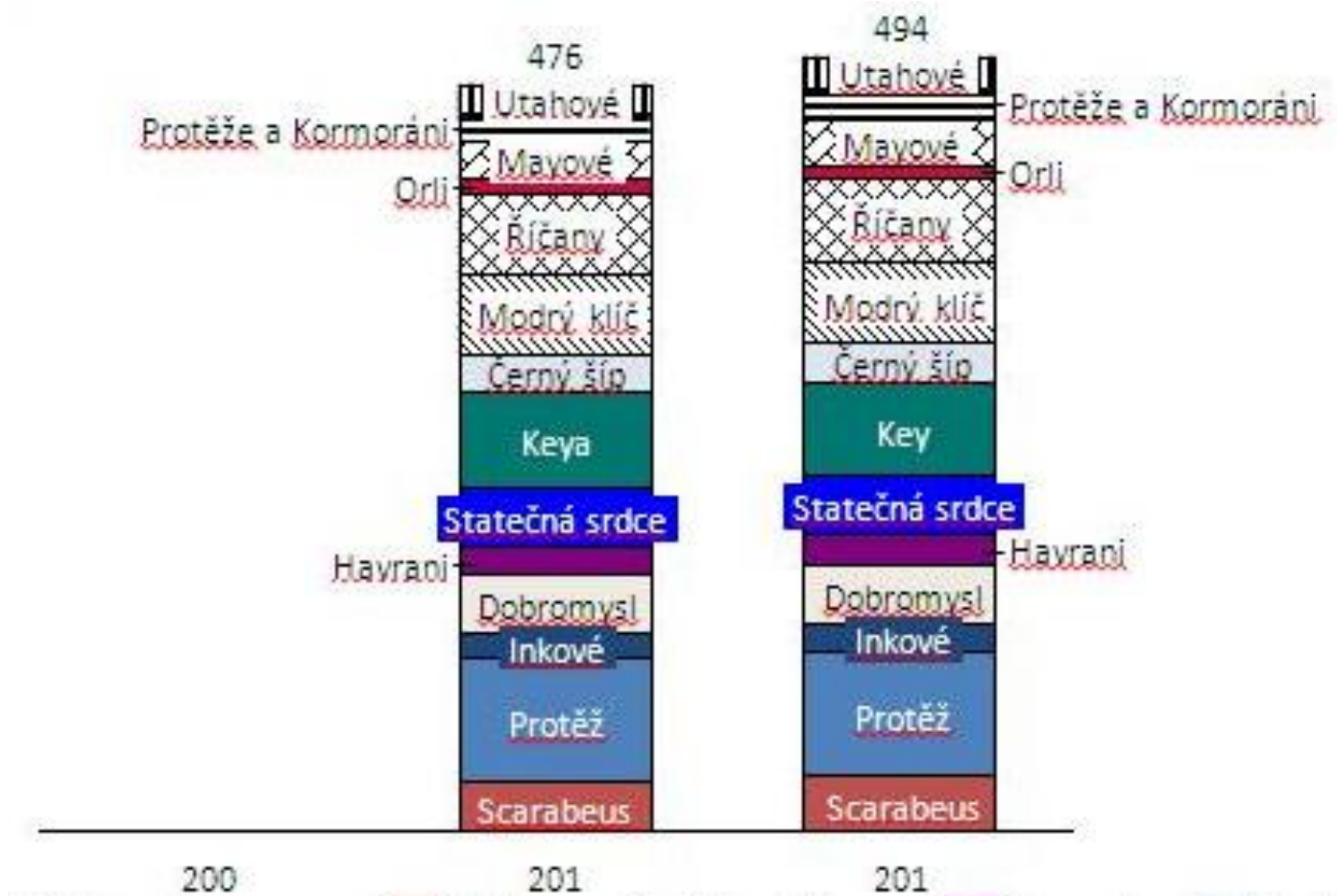
Graf 1: Výchovná struktura Blaníku

K 31. 1. 2011 Blaník vzrostl o 19 dětí na celkový počet 495 členů, což je určitě úctyhodný počet. Následující graf zobrazuje výchovnou strukturu Blaníku. Jak můžete sami vidět, světlušky a vlčata tvoří pevný základ Blaníku. Tyto dvě kategorie zaujímají 44 % všech členů. I největší růst, oproti roku 2009, proběhl právě u vlčat. Naopak nejvíc ubylo skautek.

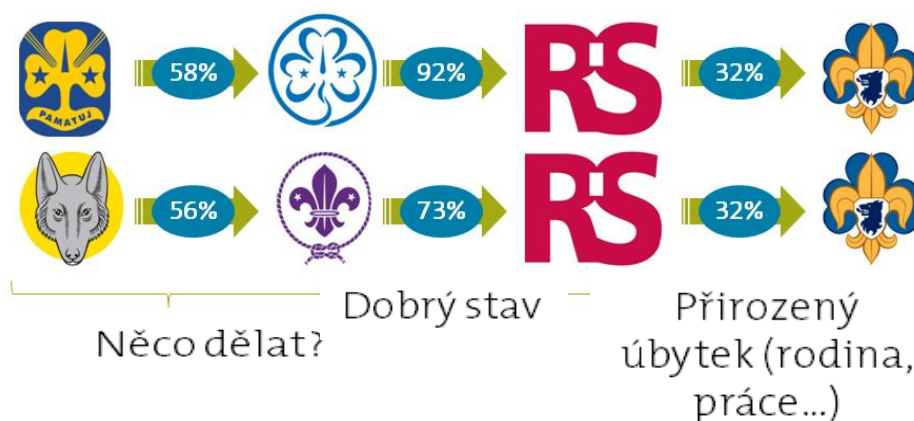
Graf 2: Blaník podle oddílů

Na dalším grafu vidíme složení Blaníku podle oddílů. Nejvíce se na čtyřprocentním růstu členské základny podílely oddíly Scarabeus a Mayové, každý s přírůstkem pěti kousků. V závěsu hned za nimi jsou oddíly Protěže a Kormoráni a Inkové. Největšími oddíly jsou pak Protěž (78 členů), Keya (59 členů) a Říčany (53 členů), které dohromady tvoří přes 38% všech členů Blaníku.

Graf 3: Přechody mezi výchovnými kategoriemi

Poslední svým vzhledem spíše obrázek nám říká, kolik dětí jsme schopni udržet ve středu při přechodu mezi jednotlivými výchovnými kategoriemi. Sami vidíte, že nejrizikovější přechod je z vlčat a světlušek do skautů a skautek. Taký vám tento poměr nepřipadá úplně ideální? Měli byste zajímavý tip na akci nebo aktivitu, která by s tím mohla něco udělat? Nebojte se o ni podělit.☺

- George -

Sborník Modrého klíče

Poslední dobou se setkáváme skoro ve všech skautských periodikách s projektem Skautské století. Na stránkách Blaníku bychom chtěly ale představit něco trochu jiného, ovšem také spadajícího do „škatulky“ historie.

Jedná se o „Sborník k dvacátému výročí skautského oddílu Modrý klíč“. Tak zní oficiální název. Skoro přesně před dvěma lety se zrodila myšlenka sepsat historii našeho oddílu. Jojo, nezahození hodná myšlenka. Půl roku ovšem ještě spala, další půlrok (a jeho závěr) jsme usilovně hledaly ve svých hlavách, denících, kronikách a časopisech, aby po dalším roce mohl skutečný Sborník spatřit světlo světa.

Pokusily jsme se zachytit to, co nám utkvělo v hlavě, nejen faktografické údaje, ale občas i pocity, radosti a vzteky, které pro nás měly v té době velký, někdy i osobní, význam. S odstupem let se na tyto historky koukáme již s nadhledem, s kterým, troufám si tvrdit, je psán i tento Sborník. Lidská paměť je ovšem krátká a jelikož je Sborník pouze jejím obrazem, dají se i v něm nalézt chyby a nepřesnosti i po těch „pouhých“ dvaceti letech - věci jsou zapomenuty, fakta nedohledána či deníky ztraceny.

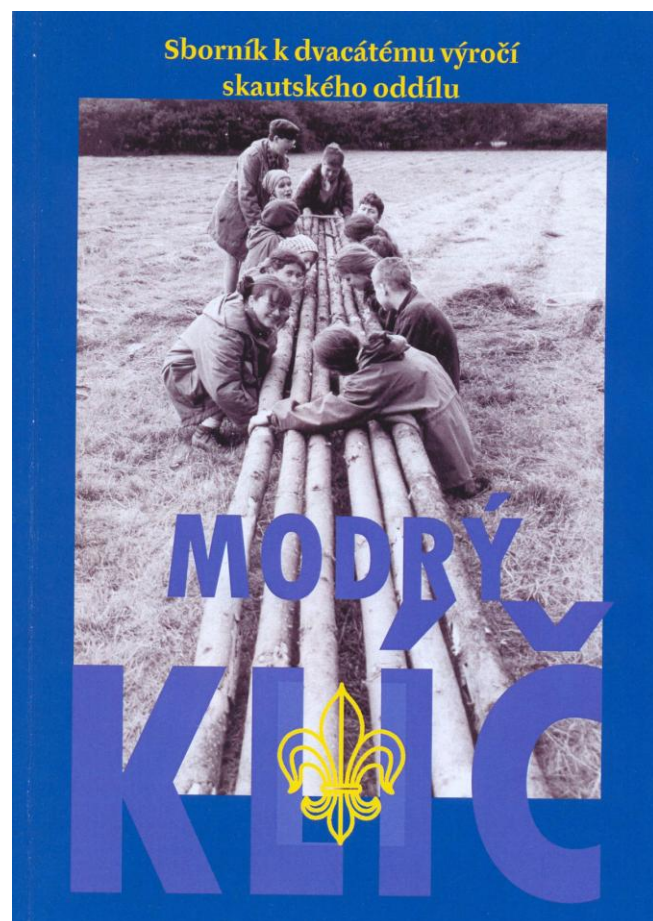
Stočtyři stran je obsahově členěno do kapitol, které jsou významnými prvky v životě oddílu (družiny, schůzky, výpravy, tábory, puťáky, výlety OSR&R (později RR Šikmá louka), tradiční oddílové dění, svatby a oslavy). Nechybí ani seznam holek, co do oddílu chodí či nějaký čas chodily, mapy tábořišť a některých výpravových míst. Celé dílko je proloženo fotkami za uplynulých 20 let, které ještě doplňuje DVD s dalším videem fotek (časově přes hodinu, počtem něco přes 960 fotek).

Je pravdou, že při vytváření obrazové dokumentace vylezly na světlo i takové fotky, které nejsou nijak „profláknuté“ a pro mnohé z nás zcela neznámé. Nejsou to ovšem jen fotky. Vystaly mnohé vzpomínky, které se lidem

nenásilně vynořovaly z paměti, různé úhly pohledů od různých zúčastněných.

Potkání se nad hotovým Sborníkem je snad velké zadostiučinění pro každého, kdo se podílel na jeho přípravě. Velké DÍKY patří všem, kdo si našli chvíli (nebo také rok) času a v neposlední řadě jedincům, bez jejichž materiální podpory by sborník vznikl mnohem hůře a těžko by byl nyní v podobě, jaké se mu dostalo.

- Modrý klíč -

Ochutnávka zde:

http://modrykluc.blanik.info/nahrano/sbornikMK/_ochutnavka1.pdf

Žirafa Střed 2011

Rádcovský kurs pro R&R Středočeského kraje (v obměnách i v ostatních krajích)

Ve čtvrtek třetího února jsme vyrazili na sedmý ročník rádcovského kursu Žirafa Střed, který se letos konal na skautské základně Tortuga v Nymburce. Za středisko Blaník jsme vyrazily čtyři účastnice (Rambo z MK a já, Verča a Máďa ze Statečných srdcí), ale celkově zde bylo kolem dvaceti dalších skautů z celého středočeského kraje. Celá akce se konala o víkendu prodlouženém pololetními prázdninami. Čekaly nás výborné čtyři dny strávené se skvělým týmem instruktorů (mezi nimi za Blaník i Káďa z Modrého klíče a Fík z Havranů) a mnoha novými přáteli z dalších oddílů.

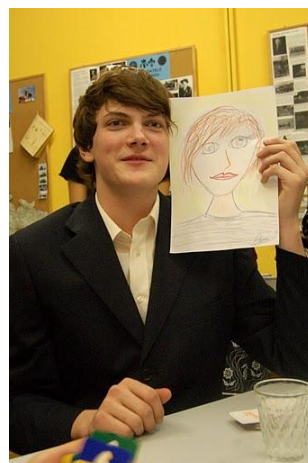
Začátek celé Žirafy byl sice ve čtvrtek večer na vlakovém nádraží Nymburk, ale už ve vlaku jsme se seznámily s velkou skupinou dalších účastníků odjíždějících stejným spojem. S některými členy jsme navíc byly v kontaktu už déle před začátkem akce kvůli rozdělení do skupinek, ve kterých jsme měly za úkol s předstihem vyřešit několik zadaných úkolů potřebných pro další průběh.

Program na Žirafě byl opravdu pestrý a nabitý. V pozadí celé akce byl tematický rámec podle filmu Inception (Počátek), kam přímo spadala spousta her včetně noční hry, na kterou (a nejen na tu) nikdo z nás určitě jen tak nezapomene. ☺ To však byla jen část celkového programu. Hlavní složkou celého prodlouženého víkendu bylo přeci jenom naučit se řešit problémy s rádcováním a něco nového se v tomto okruhu dozvědět a přiučit. Tomu bylo tedy věnováno také dost času a provázelo to spoustu dalších skvělých

zážitků a užitečných zkušeností použitelných nejen v oddílovém životě.

Celé akce se účastnili skauti v rádcovském věku 13 - 17 let. Vůbec nebylo na překážku, že jsme byli každý z úplně jiného konce středočeského kraje, z úplně jiných oddílů. Naopak, bylo velmi zajímavé dozvídat se o tom, jak to chodí u ostatních skautů. Vzniknul zde myslím skvělý kolektiv lidí. Škoda jen, že jsme se po konci celé Žirafy Střed rozprchli každý zase do jiného města, daleko od všech ostatních. Účastníci minulých Žiraf se ale setkávají i později, a tak ani pro nás nově nabyté kontakty odjezdem ze Žirafy snad neskončily. ☺

Z celé akce jsme odjížděly unavené, ale zato s výborným pocitem a plné nových zkušeností a zážitků. Myslím, že po Žirafě snad každý z nás našel novou inspiraci a chuť do přípravy programu družin. Strávených dnů v Nymburce opravdu nemůžu litovat a každému bych je jen doporučila – škoda jen, že se na Žirafu Střed dá jet jen jednou...☺

- Pipi (Statečná srdce) -

Návštěva 10. skautského střediska v Court Saint-Etienne, Braban-Wallon, Belgie

Když už jsem byla na tři měsíce v Belgii na Erasmu, nedalo mi to, abych se taky neporozhlédla po nějakých skautech. Nakonec jsem je ani nemusela hledat, protože paní učitelka Dominique z alternativní školy v Ohain nedaleko Bruselu mi sama nabídla, že se zeptá vedoucích své dcery, zda se k jejich oddílu mohu některou sobotu připojit. Proč sobotu? Protože belgičtí (a stejně tak i francouzští) skauti většinou nemají schůzky v týdnu jako my, ale o víkendech. Je to dáno jednoduše tím, že škola je zde každý den nehledě na ročník až do půl čtvrté. Kroužky jsou tedy buď přímo ve škole po vyučování, nebo o víkendu. Slovo tedy dalo slovo, napsal mi vedoucí Balů a byla jsem pozvána na sobotu 19. února.

Světlušky

Nejprve jsem zjistila, že celé středisko má schůzky ve stejnou dobu, a to v sobotu od 14 do 17 hodin. Rodiče si tu asi tedy nestěžují jako u nás, že musí každého sourozence vozit jiný den. Schůzky se ale konají na jiných místech po městě.

Ve středisku, fungujícím již asi 60 let, je celkem více než 350 dětí od 6 do 18 let a asi na 50 vedoucích. Středisko, které vedou čtyři vedoucí, je rozděleno na dva oddíly nováčků (baladins) ve věku 6 – 8 let, čtyři oddíly světlušek a vlčat (louvettes et louveteaux) ve věku 8 – 12 let, tři oddíly skautů a skutek (scouts et guides) ve věku 12 – 16 let a jeden oddíl RaR (pionniers) ve věku 16 – 18 let.

Já jsem navštívila schůzku oddílu světlušek. V rámci tohoto střediska nejsou oddíly koedukované (pouze nováčci a RaR), a tak jsem byla přivítána neskutečným jekotem necelé třicítky malých slečen. Vřískot se ale neozýval jen tak. Byl to úvodní rituál s oddílovou písní (která je každý rok nová) a s pokřiky všech šestek. V oddíle je šestek šest, mají svá jména (například Mongolové, Eskymáci atp.), pokřiky, písně, tance a také svou rádkyni, kterou poznáte lehce. Křičí nejvíc, jediná zná píseň celou a při pokřiku se ostatních vždy křikem ptá a oni odpovídají. Byla jsem sama vedoucí dívčího oddílu, ale hlasivkám těchto slečen nesahají Statečná srdce ani po kotníky.☺ Po úvodním rituálu jsem se dětem představila a byla jsem velmi vřele přivítána, stejně jako předtím jejich čtyřmi vedoucími. Dva kluci i dvě slečny se tvářili, že je naprostou samozřejmostí mne mezi sebou uvítat a rovnou mi věnovali svůj šátek.

Pro tuto schůzku měla připravena hru jedna z vedoucích. Děti hrály po šestkách a získávaly na jednotlivých stanovištích klíče (obrázky klíče). Když držely klíče všech šest, mohly se vydat hledat tajný kód, který měl pomoci belgickým politikům najít vládu. Téma tedy bylo opravdu aktuální! Každá šestka, složená z různě starých světlušek, se tedy vydala do boje proti světovému rekordu v bezvládí...

Hra v podstatě zabrala celé tři hodiny schůzky. Asi v polovině byla vyhlášena svačina a všichni dostali od vedoucích kus rolády a džus do kelímku. Když se najedli, hrálo se dál. Já jsem postupně se všemi skupinkami strávila pěknou hodinku a půl soutěžením v zatloukání hřebíčků. Jednou já – jednou ty. Moje stanoviště bylo opravdu nekonečné a vzhledem k tomu, že miniaturní hřebíček jsem nebyla schopna bezchybně zatlouct ani já ani malé skautky, musela jsem si pravidla v průběhu trochu upravit. Bylo ale docela těžké to dětem vysvětlovat ve francouzštině...☺

Poslední půlhodinu jsem čekala s vedoucími a děti hledaly kód někde v okolí. Využila jsem tedy situace a jako správný člen Řemřich týmu jsem se také poptala, jak je to v Belgii se vzděláváním. Nejprve jsem se dozvěděla, že žádné není, ale potom jiný vedoucí upozornil na možnost tří stupňů formačních víkendových kurzů, které může každý vedoucí absolvovat. Není to ale povinné a například tito vedoucí říkali, že na kurzy rozhodně jet nechtějí. Kromě tohoto rozdílu mezi organizací naší a belgickou (respektive wallonskou = francouzsky mluvící částí Belgie) jsem našla i další. Například se samozřejmě liší kroje. Skauti sice mají košile, ale vlčata mají zelené svetry. Na těch jsou nášivky v podstatě stejného významu jako u nás, ale velmi odlišného designu! Děti nosí tyto kroje či oddílové střediskové mikiny (různých barev podle věku a pohlaví) na každou oddílovou či střediskovou akci.

Světlušky v krojích

Také intenzita společných akcí je jiná. O víkendech jsou schůzky. Délka se liší – od dvou až po například sedm hodin. U tohoto střediska jsou tříhodinové, ale konají se jen tři víkendy z měsíce a ne okolo prázdnin. Vzhledem k tomu, že je v Belgii podstatně více prázdnin než u nás, tedy moc časté nejsou. K tomu se přidá jednou za půl roku společný víkend starších dětí celého střediska, další přibližně dvě jednodenní akce a letní desetidenní tábor v přírodě. Tábor se zde ale také liší od našeho, protože světlušky a vlčata podle zákona nesmí spát pod stanem a i rozdělávání ohně v přírodě je velmi komplikované. Doufejme, že se takových podmínek nedočkáme také!

Znak střediska na mikině

Co je nám společného, je to, že vedoucí nejsou za svou práci placeni, a také to, že se vždycky najde nějaký rodič, který si myslí, že placeni jsou. Stejně jako u nás tu děti platí každoroční příspěvek asi 50 eur (1200 Kč), který je ale nižší pro další sourozence. Dalšími výlohami jsou pak samozřejmě zvláštní akce či výpravy. Na rozdíl od nás ale nemají oddíly téměř žádné zázemí. Pro dva oddíly vlčat a světlušek je společným prostorem velmi malá místnost v přízemí budovy bývalé továrny, kam se jeden oddíl sotva vejde a to doslova „na stojáka“. Většina schůzek se tedy odehrává venku ve dvoře.

Na konci schůzky mi celý oddíl ještě jednou zakřičel a zatančil svůj úvodní rituál, abych si ho mohla natočit. Pak jsme si stiskli ruku „po skautsku“, což tu neznají, ale velmi je zaujalo, když jsem jim vysvětlila, že malíček je malinký a potřebuje ochranu větších a silnějších prstů. Děti si vymohly ještě pár vět v češtině, já jsem ještě jednou zopakovala pozvání do Prahy mířené na kohokoliv z místního střediska a rozloučila jsem se.

Celá návštěva byla velmi příjemná a já si opět ověřila, že skauti na celém světě se sice v ledasčem liší, ale co je jim více méně společné, je otevřenost a přátelskost. Doufám, že stejně působí na cizince i naše středisko!

Jaroslavení

Tradiční společná výprava krčských oddílů letos proběhla v klášteře v Zásmukách. Za nádherného počasí se slavení jara zúčastnilo přes 50 dětí ze Statečných srdcí, Mayů, Utaňů a Inků.

- Vopys, Mayové -

Další fotky najdete na:

<http://jdem.cz/k5nk4> (Mayové)

Okénko pro rovering

BLANICKÉ AKCE

Čas plyne, svět se točí, věci se dějí, Blanický rovering žije! Leden s únorem byli sice dobou, kdy většina z nás propadla stresu a učení, a tak se ani na žádnou Blanickou roverskou akci nedostalo. Doufám ale, že mnozí z vás nejen na popud v minulém čísle plánovali, co **podniknou v létě**. Hned zkraje března se sešla hrstka věrných, aby opravila dějiny na „**Blanické korunovaci**“, o které se dočtete dál v příspěvku od Raka. Mockrát děkuji Klubku a Dádě z Key za organizaci, i všem zúčastněným za smysl pro hru. V půlce dubna, hned po Křížové cestě je v plánu vyrazit do **Velhartic**. Místo bude jistě i pro tebe. Víc píše, ví a organizuje Vojta z Černého šípů. V květnu vyrazíme jako nejpočetnější výprava (vlastně dvouvýprava, že, Xirény) na roverské setkání **ObRok 11**. Bohužel teď už se k nám nepřipojíte, leda že by snad někdo onemocněl. Koncem května přijdou **Blanické hry**, a já pokládám už za samozřejmé, že se Blaničtí roveři s chutí připojí k organizaci, tak mě prosím nezklamete. V první polovině června se bude konat roverská sbírka na podporu lidí trpících leukémií, **Kapka**. Zapojíme se i my? To je zatím ve hvězdách, zájemci se neváhejte ozvat. Doufám také, že se zapojíme do již mnohokrát zmiňovaného projektu.

Skautské století

Ke sto letům skautingu v Čechách vzniká unikátní internetová kronika. Zapojte se i vy se svojí družinou, skupinou, svým oddílem, partou kámošů. Víc informací najdete na

<http://www.skautskestoleti.cz/>

- Káďa, zpravodajka pro rovering (MK) -

Blanická korunovace aneb Děje(o)prava

Úvodem bych chtěl říct, že já sám jsem dlouho přemýšlel, jestli na Blanickou korunovaci půjdu. Nakonec jsem se rozhodl, že půjdu a rozhodně jsem neprohloupil.

Sešli jsme se v “krásném” počtu osmi účastníků a následně po zaplacení vstupného jsme byli rozděleni do dvou družstev, a to na přívržence Václava I. a Přemysla Otakara I. Po krátkém vysvětlení legendy jsme se dozvěděli, že musíme pro našeho vládce získat korunovační klenoty, které byly zcizeny Járou Cimrmanem. Pak jsme byli seznámeni s pravidly, která se z počátku zdála složitá, ale nakonec ani nebyla.

Ve zkratce celá hra vlastně spočívala v tom, že jsme museli dojít na 10 míst a tam získat indicie, které nás dovedli ke klenotům. Ty jsme pak měli donést k našemu vládci.

Některé indicie byly na doopravdy zvláštních místech, např. na pomníku sv. Václava, kam se muselo lézt, jen když se zrovna okolo nemotala policie (a ta tam byla pečená vařená). Nebo na místech, kam se dalo dosáhnout, jen když si jeden druhému vlezl na záda atd.

V průběhu noci se nakonec obě skupiny dovtípily, že korunovační klenoty jsou na Hlavním nádraží ve skříňce číslo 333. A proto jsme se tam neprodleně vydali. Cestou se nám na Hlavním nádraží dokonce klaněl jakýsi muž, který byl už asi mírně v náladě. Bohužel, když se nám klaněl, tak jsme ještě klenoty neměli, nevím, co by dělal, kdybychom je měli u sebe, asi by se musel už plazit po zemi...© Dostat klenoty nakonec nebylo tak těžké, ale těžší bylo klenoty dopravit bez úhony našemu vládci. Nakonec ve strhující bitvě před Karlovým mostem vyhráli přívrženci Václava I. Po krátkém monologu Václava I., při kterém na nás dorážela strážkyně mostu, která nám vyhrožovala od policie mastnou pokutou, pokud neprodleně neopustíme most, jsme se vydali na druhý břeh Vltavy. Při přesunu přes most nás ona dotyčná strážkyně stále sledovala a pod jejím bedlivým pohledem jsme tak děli i závěrečné foto. Naše fotografování nezůstalo bez povšimnutí a také se s námi vyfotili kolemjdoucí turisté. Další přesun už byl bez problémů. Nakonec v klubovně nikdo nepřespál a pokud vím, všichni byli odvezeni z klubovny auty až domů.

- Rak (Scarabeus) -

Problémy dnešního světa aneb program pro dnešní generaci

Nový skautský program s sebou přináší konkrétní výchovné cíle (kompetence), které konkrétně rozpracovávají poslání skautingu a vychází z představy nás, jakožto lidí, kteří projdou skautskou výchovou (viz blíže Charta českého skautingu). Novým programem se nezměnilo základní poslání ani principy skautingu, ale změnily se některé prostředky tak, aby vyhovovaly dnešní měnící se společnosti. Proto byl Nový skautský program rozdělen do šesti oblastí (s ohledem na kompetence). Jednou z takových oblastí je i SVĚT KOLEM NÁS.

V našem oddíle s Novým skautským programem pracujeme, a proto bychom vám chtěly nabídnout program, jak lze v rámci oblasti „Svět kolem nás“ vnímavostí na plnění skautských stezek přiblížit skautům a skautkám tuto oblast tak, aby je něčím zaujala. Zároveň tento program může být použit i tam, kde nové skautské stezky neplníte.

Téma

- propojený svět
(zároveň i bod ze skautských stezek z oblasti „Svět okolo nás“)

Výchovná kategorie

- skautky, skauti
(lze využít i pro roverský věk)

Stupeň stezky

- všechny stupně

Počet účastníků

- 8 – 20

Délka programu

- 1,5 hodiny

Pomůcky

- videoklip s českými titulky, projektor k promítnutí videoklipu, zvukový výstup, papír, psací potřeby

1. Ukázky

Je potřeba si opatřit nahrávku i videoklip s českými titulky od skupiny Linkin Park „What I've done“. (Nemáte-li k dispozici, nabízím vytvořené české titulky k tomuto klipu, napište si o ně na evazluva@volny.cz.) Nejprve pustíme samotnou nahrávku (bez obrazu). Druhá ukázka je samotný klip (s obrazem) bez titulků. Jako poslední ukázku použijeme také klip, ale již s titulky. Účastníci sedí pohodlně, např. v kruhu. Po každé ukázce si účastníci zvolí bod ze škály pocitů od 0 do 5, kde 0 je záporná a 5 je kladná. Body ukazují na prstech ruky. Pokud účastník změni po jednotlivých ukázkách své hodnocení pocitů, je vhodné, aby to velice krátce okomentoval, aby ostatní viděli, jaká je celková nálada.

2) Reflexe klipu

Společně probereme všechny obrazy z klipu. Je potřeba, aby všichni účastníci porozuměli většině věcí, co tam byly. Můžeme hledat v klipu pozitivní i negativní obrazy.

3) Diskuze

Diskuze v malých skupinách podle stupně stezky (pokud by bylo méně účastníků, je možné stupně spojit → 1. + 2. a 3. + 4). Pro navození tématu diskuze požádáme účastníky, aby rukou od země ukázali míru toho, jak se cítí odpovědní za tyto problémy (viz níže otázka A). Do každé skupiny

vybereme cca 5 otázek, které se mohou lišit v různých skupinách (podle vašeho uvážení). Příklady jsou níže. V našem programu jsme zvolily otázky A – E, otázka E byla doplňková pouze pro starší skautky. Je dobré mít u každé skupiny jednoho vedoucího, který může účastníkům poradit, či dovysvětlit znění otázek, případně je nasměrovat, pokud neví, odkud začít apod.

Otázky

- A. Ukaž míru (rukou od země), jak se cítíš (konkrétně ty) odpovědný/á za to, kam spěje svět.
- B. Jaký problém nebo typ problému považuješ za nejproblematictější? (Na co nejvíce přišla řeč?)
- C. Má smysl, aby se jednotlivci snažil o nápravu? Pokud ano, jak?
- D. Co prožíváš, pokud Tě někdo za něco obviní neprávem?
- E. Má smysl odpouštět i takové hrozné činy? Pokud ano, za jakých podmínek?
- F. Jak se cítíš, když ti někdo vytýká problémy světa, které jsi viděl/a v klipu?
- G. Jak bys ty mohl/a ovlivnit tyto světové problémy?
- H. Myslíš si, že nám svět nekontrolovaně přerůstá přes hlavu? Kam až by mohl vyrůst v budoucnosti?
- I. Jaké meze například nemůžeme překročit, protože by se svět zhroutil?
- J. Přemýšlel/a jsi už někdy dříve o některém z těchto problémů v celosvětovém měřítku? O jakém? Případně změnilo se něco na tvém pohledu? Co?

4) Reflexe

Postupně rozebíráme otázky. Snažíme se účastníky navést tak, aby celé téma vyústilo v konkrétní impulzy, které jsou aktuální pro společnost. Účelem reflexe není zdlouhavé

rozebírání takto obsáhlého tématu. Je potřeba to náležitě korigovat.

5) Závěr od vedoucích

Vhodně a stručně vypíchnout nějakou myšlenku z diskuze a povzbudit ostatní, že má význam, aby se do globálního dění zapojili i jednotlivci. Program lze ukončit i nějakým vhodným příběhem. Například: *„Jste-li básník, jasně vidíte plující mraky na tomto listu papíru. Bez mraků by nebylo deště; bez deště nemohou růst stromy; bez stromů nemůžeme vyrábět papír. Mraky jsou důležité pro existenci papíru. Kdyby nebylo mraků, ani papír by neexistoval. Tak můžeme říci, že mrak a papír mají „spolubyti“. (...) Při hlubší úvaze o tomto kusu papíru v něm můžeme spatřit i sluneční svit. Bez slunečního svitu nemůže růst les. Nic nemůže růst bez slunečního svitu. A tak vidíme, že tento list papíru obsahuje i sluneční svit. Papír a sluneční svit mají společné bytí. A pozorujeme-li dál, můžeme vidět dřevorubce, jak poráží strom a odváží ho na pilu, aby se stal papírem. A spatříme pšenici. Víme, že dřevorubec nemůže žít bez svého denního chleba, a tak pšenice, která se stala chlebem, je rovněž obsažena v tomto kusu papíru. Dřevorubcovi rodiče jsou tam také. Když se díváme takto, vidíme, že bez všech těchto věcí by nemohl existovat tento kus papíru. Uvažujeme-li ještě hlouběji, můžeme spatřit i sami sebe v tomto listu papíru. To není těžké, protože když se díváme na list papíru, je součástí našeho vnímání. Vaše uvědomění je v něm a moje také. Tak můžeme říci, že vše je zde v tomto listu papíru. Nemůžeme vynechat žádnou věc, která by tu nebyla, čas, prostor, déšť, nerosty pod zemí, slunce, mraky, řeku, teplo. Všechno spoluexistuje s tímto kusem papíru. (...) „Být“ je spolu-být. Nemůžeme pouze být jen sami pro sebe. Musíme spolu-být se vším ostatním.“ (Thich Nhat Hanh, 1991 in metodika Svět okolo nás, strana 36)*

- Chobi a Žlůvka, výchovná zpravodajka
(Dobromysl) -
(evazluva@volny.cz)

Teorie tří kroků – krok 2

V minulém čísle jsme si řekli, jak se zachovat, pokud jsme aktuálně přítomni nějakému zdravotně – záchranářskému problému. Jak se máme nejprve ROZHLÉDNOUT a jak máme dbát primárně na vlastní bezpečnost a nedělat hned nějaký zbrklý krok kupředu. Teď si povíme něco o tom, jak dále pokračovat.

Tři kroky

1. ROZHLÉDNI SE!

Jdi krokem, nevběhni do nebezpečí.

2. REAGUJ!

Zavolej 155 a jednej.

3. ROZMÝŠLEJ!

Umožni záchranářům přístup a neustále kontroluj dýchání.

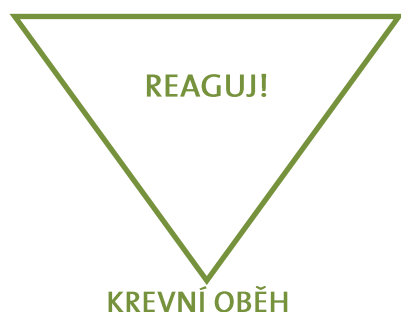

2. KROK: REAGUJ!

Tento krok si stejně jako ty ostatní představ jako trojúhelník (viz obrázek). V každém z jeho vrcholů je vyjmenován jeden důležitý faktor vypovídající o zdravotním stavu člověka.

VĚDOMÍ

DÝCHÁNÍ

KREVNÍ OBĚH

VĚDOMÍ – zjisti, zda reaguje

- začni oslovením, pokračuj dotykem, pak bolestivě zatlač pod ucho
- poklepej na zem vedle jeho hlavy
- dotkni se ho, zatřes rameny
- zatlač na kost (vyvolej bolest) – pod uchem na kost dolní čelisti

Kdo křičí, je zdrav! Kdo chrčí, končí!

Kdo reaguje jen na bolest, je ohrožen udušením!

DÝCHÁNÍ

Dýchá? 10 sekund podrž jednu ruku na holém břiše pacienta a druhou rukou mu zakloň hlavu a snaž se ucítit v dlani této ruky výdechy (přidrž jí mírně přes ústa a nos).

Hledání pulzu je čekání na smrt.

Vyndež pacientovi všechno zpod hlavy a zakloň hlavu.

Pokud následuje zřetelný nádech, dej pacienta do polohy na boku (zotavovací poloha) a stále kontroluj dýchání.

Dýchá „jako kapr“? To nestačí!!! Jednej, jako by nedýchal!

Volej 155!

112 je obecná krizová linka, zdržení pro zdravotníky!

Kde se to stalo? Co se stalo? Jaký je stav pacienta?

Nezavěšuj první!!!

Stlačuj prostředek hrudníku patou dlaně

- co nejsilněji - vahou svého těla, s napnutými lokty,
- co nejrychleji - až dvěma stlačeními za vteřinu.

Po 30 stlačeních následují 2 pomalé klidné vdechy. Pokračuj až do vystřídání, nepřestávej, nepolevuj!

30:2

Nemůžeš-li dýchat do cizích úst, stačí jen stlačovat hrudník – nově podle Guidelines 2010.

Do dítěte (do 8 let věku) 5x vdechni, pak již v resuscitaci pokračuj jako u dospělého. Jen záchranku volej až po první minutě resuscitace.

Dusí se? Pravděpodobně něco vdechl. Cizí těleso v dýchacích cestách!

Pokud kašle a vydává zvuky – nech ho opřít se rukama a povzbuzuj v kašli.

Tichý nebo žádný kašel – udeř 5x do zad mezi lopatky, pokud se ani takto nevypudí cizí těleso, stoupni si za dusícího se, sepni ruce na jeho nadbřišku a zmáčkní k sobě (Heimlichův manévr – ne u dětí a těhotných).

U batolete nebo kojence poklepej mezi lopatky v poloze hlavou šikmo dolů.

Při ztrátě vědomí volej 155 a zahaj resuscitaci – 2x vdechni, pak již 30:2 (stlačení : vdechy).

KREVNÍ OBĚH

KRVÁCENÍ – viditelné zastav tlakem v ráně, chraň se před infekcí (rukavice).

Masivní krvácení má přednost před masáží srdce.

Vnitřní krvácení - poznáš jen dle mechanismu úrazu (poranění trupu).

Zvednutím končetin přesuneš k srdci asi půl litru krve (protišoková poloha).

POPÁLENINY – ihned zchlad' tekoucí vodou.

Děti se snadno podchladí, trup a hlavu proto zchlad' jen jednorázově (dělej pauzy).

U končetin dospělých může chlazení probíhat déle – i 20 min.

Spáleniny obličej, dlaní, chodidel nebo rozkroku a jakékoliv velké popáleniny patří vždy do nemocnice.

Nesahej na poraněnou plochu, ničím ji nemaž!

SHRNUTÍ – ve 2. kroku je nezbytné:

- zjistit stav pacienta,
- zajistit jeho základní životní funkce,
- zastavit krvácení,
- zamezit dušení,
- zavolat mu záhranku.

Při kontrole dechu nesmíme zapomenout na záklon hlavy a jeho zachovávaní – pokud pacient nedýchá, zapojíme resuscitaci v poměru 30 stlačení hrudníku ku 2 vdechům.

Nezapomeneme zavolat záhranku a při volání s dispečerem záchranné služby pokládáme telefon vždy až na jeho výzvu.

- Hroch, Madla -

Příště si probereme:

3. KROK: ROZMÝŠLEJ!

PTEJ SE na příčiny, na nemoci (cukrovka), na operace, na zdravotní stav, na poslední jídlo, stolici, na alergie!

HLEDEJ poranění, krvácení, doklady a léky.

SLEDUJ, jak se pacientův stav mění v průběhu čekání na záhranku! Nezrychluje se mu dech? Neztrácí vědomí? Vnímá?

A dále...

Jak se k tobě záchrannáři dostanou?

Co je může zastavit?

Jak zrychlit jejich příchod na místo?

Je „divnej“, co s ním?

Zpracováno dle:

„První pomoc zážitkem podle kurzu ZDrSEM“,

K. Štěpánek, R. Pleskot a kol.,

ISBN: 978-80-251-2564-9

Oddílové místo na webu I.

Nábor nováčků je snad ještě daleko, ale zkouškové skončilo, příprava tábora ještě nefinišuje a je tak ideální čas začít se připravovat. Nebo alespoň něco.

Sebelejší nábor nováčků může být lehce zmařen. O případech, kde se nedaří nabírat nováčky kvůli špatnému programu, referovat nebudu. Rád bych se v následujícím seriálu článků spíše věnoval tomu, jak uzpůsobit webové stránky pro veřejnost a pro rodiče - jak by to mělo vypadat a jak k tomu dojít.

Oddílový web je vizitka naší činnosti. Využíváme ji, nebo bychom měli, pro svou prezentaci. V dnešní době je už v našich zeměpisných šířkách na webu každý. Web nám umožňuje zdarma, elegantně a efektivně pracovat a komunikovat s potencionálními zákazníky - rodiči dětí.☺

V současné době má každý oddíl z Blaníku svůj oddílový web - snad s výjimkou Orlů, jejichž web se zvolna rodí. Je zásadní, pro koho je web určen - může být zaměřen pro rodiče potencionálních nováčků, pro rodiče současných členů či pro členy samotné.

Dnes bych se rád věnoval prvním dvěma kategoriím, ale vejde se sem jen ta jedna :-). Praxí ale je, že každý web je mixem a jsou na něm informace pro buď pro všechny, nebo alespoň pro dvě z výše uvedených kategorií.

Ještě před jmenováním samotných bodů bych rád uvedl dvě obecně platné věci:

1. Web musí být aktualizovaný. Odkazy na pět let staré fotky lidi zajímají, pouze pokud jsou dostupné i fotky aktuální; neaktuální informace k výpravám či dalším událostem taktéž nepotěší, špatný (starý) kontakt na vedení je konečná.
2. Web by měl mít zapamatovatelnou adresu. Tady se nám hodně hodí, že všichni mají možnost využívat adresy www.jmenooddilku.blanik.info. Tato adresa dává smysl, má logiku (na Blanik.info nemůže mít web každý hejhula) a je principiálně stejná pro všechny oddíly, což je třeba pro ročenku parádní a efektivní. A hlavně, i když třeba není nejkratší, pamatuje se lépe než různé adresy na různých webech (www.5oddilkolin.onas.cz).

Dále už podle skupin:

Skupina 1. – potencionální nováčci (rodiče)

Než si přečtete článek dál, můžete zkusit kouknout se na váš web a představit si, že jste rodič dítěte, který do Googlu nacvakal “*skaut praha*” a odkaz ho dovedl k vám na web. Jak působí váš web? Je přehledný? Je z něj patrné, o koho se jedná? Je tam kontakt? Je to web, který rodiče zaujme?

Z webu by mělo být jasně patrné, že jsem skautský oddíl. Junák má u nás dobré jméno, a proto je vhodné z něj těžit. Nejvhodnější by bylo použít logo Junáka, tedy modrozelené čáry od Najbrta¹. Kromě loga by měl web samozřejmě obsahovat i informaci, že se jedná o skautský oddíl v písemné formě.

V tuto chvíli už rodič ví, že je tam, kde chce být (u skautů). Jde o to ho zaujmout, přilákat ho. Dle statistik se člověk kouká na web bůhvíkolik sekund, snad jednu, dvě, a pak se rozhodne, zda odejde, či zůstane - nevím, to by možná věděl Pif. Důležité je, že odejít nesmí. Co ho upoutá?

Interaktivní obsah. Když přijdete na stránky a uvidíte odkazy typu *Historie*, *O nás*, *Aktuální*, *Foto*, *Video*, *Oddílová kronika* - na co kliknete? Jasně - *fotky*, nebo *video*. Tím začnete. My lidé jsme líní a pohodlní. *Kronika je super, ale tolik textu?* *O nás* je důležité, ale jen, když mne zaujmou fotky. Ideální můžou být třeba krátké prezentace fotek hned na úvodu - buď přímo v hlavičce webu, nebo pod ní v těle titulní strany.

Co se fotek týče - vyplatí se mít dvě galerie. Jednu pro parádu, kam dáváte ty nejlepší fotky (a aktualizujete je!) a jednu pro děcka, kam dáte všechno. Nebo alespoň jednu oficiální a jednu takovou skrytější, kam můžete dát i fotografie, které jsou z akcí, ale při pohledu zvenčí by nemusely dávat o oddíle takový obraz, jaký

¹Něco málo k logu, znaku, Junáku a Skautu. V současnosti se používá (se říká, že se používá) loga, tj. modrozelených čar pro vnější prezentaci Skauta. Naopak znaku, lilii se Svojsíkovým čoklem uprostřed, by se mělo užívat pro vnitřní potřeby Junáka. Všimněte si, kde jsem použil slova skaut a kde junák - je to stejné jako logo a znak. Skaut je slovo mezinárodní, užívá se pro komunikaci s veřejností, naopak junáci jsme my, my to chápeme. Tohle tedy alespoň platí teď, za pár dní je sněm v Kolíně a kdo ví, co bude pak...

chceme (i když ta akce byla nezávadná). Tuhle chybu jsem udělal před měsícem a ještě 14 dní na to jsem si psal s Ústředím - tak bacha).

Pokud se fotky z oddílové činnosti budou líbit, rodiče se budou jistě zajímat dál. Zde se už jedná víceméně o texty:

- o Stránky, kde popisujete historii oddílu, jeho současný stav a podobně budou jistě rodiče zajímat. Je ale důležité myslet na stručnost a i nadále na lenost lidí. Rodiče nezajímá, kdo přesně kdy vedl oddíl, alespoň ne většinu. Takže pár bodů stačí, přidejte obrázky a je to. Frajeři tam dají jednoduchou prezentaci, kterou si každý může snadno přehrát - paráda!²
- o Krom toho je dobré mít na webu i něco málo k historii a současnosti skautingu obecně - stačí odkaz.
- o Kontakt. Pokud jste rodiče zaujali, přichází další fáze - kontakt. Email (a dle mne i mobil) na vedení oddílu je nezbytnost. Bez kontaktů můžete mít web sebedokonalejší a jste ztraceni. A jak jsem psal již výše - kontakt aktuální. Navíc pro něj platí i to, co pro adresu webu: chytrá a inteligentní emailová adresa, ideálně jmenoprijmeni@oddil.blanik.info; v našem případě to není, tak alespoň jmeno@gmail.com, seznam.cz - to už je jedno. Důležité je, že adresy kocicak205@seznam.cz či ksichte@usmej.se nepůsobí zrovna důvěryhodně.
- o Když už někdo dojde takhle daleko, je vhodné, abyste mu na mail/smsku odpověděli.
- o Krom čísel není špatné mít i zpracované stručné informace o vedení – fotku, popis, co dělá, jak je dlouho v oddíle, co ho baví. Je to jako u blogů – je důležité vědět, kdo to vlastně je. ☺
- o Jak jsem již psal, praxí je, že na webu jsou informace jak pro potencionály, tak pro současné rodiče i členy. Je tedy ideální, aby každý potencionál, který na web přijde, hned viděl výraznou informaci o tom, že přijímáte nováčky a že informace jsou tady (klik).

Co závěrem? Snad jen, že příště bych se rád věnoval kategorii druhé - současným členům.

Také bych rád napsal pár řádek o tom, jak to udělat, aby se k vám na ten web někdo vůbec podíval. Mezitím se můžete podívat na jednotlivé oddílové weby a říkat si, co vám tam, jako rodiči, chybí či vadí. Můžete se podívat na stánku střediska a všimnout si, že tam logo skauta máme, nebo se můžete podívat na web ČŠ a v klidu pravit, že ač se autor článku tvářil sebechytřejí, na jeho vlastním webu toho má hafo špatně.

Hodně sil do činnosti!

- Vojta, mediální zpravodaj -

P. S.: My, ČŠ, jsme malý oddíl, držíme se na těch cca 25 aktivních dětech. Co vedu oddíl, pořádal jsem jediný nábor (nepovedl se), přesto nám nováčci přicházejí v dostatečném počtu. Máme dost lidí, kteří přišli právě skrz web, kdy se k nám doklikali, zaujali je fotky a dali nám své dítě, takže tahle varianta je také možná. Ale, co si budeme povídat. Nejlepší nábor je, když vás doporučí člen či rodič!

Informační kanály blanických roverů

Možná vám přijde, že už je zcestné to sem psát. Třeba jo, nebo taky ne. Existuje několik míst a cest, kudy se informace o aktuálních Blanických roverských akcích šíří. Upozorňuji jen, že obyčejná **Blanická konference není jednou z nich!**

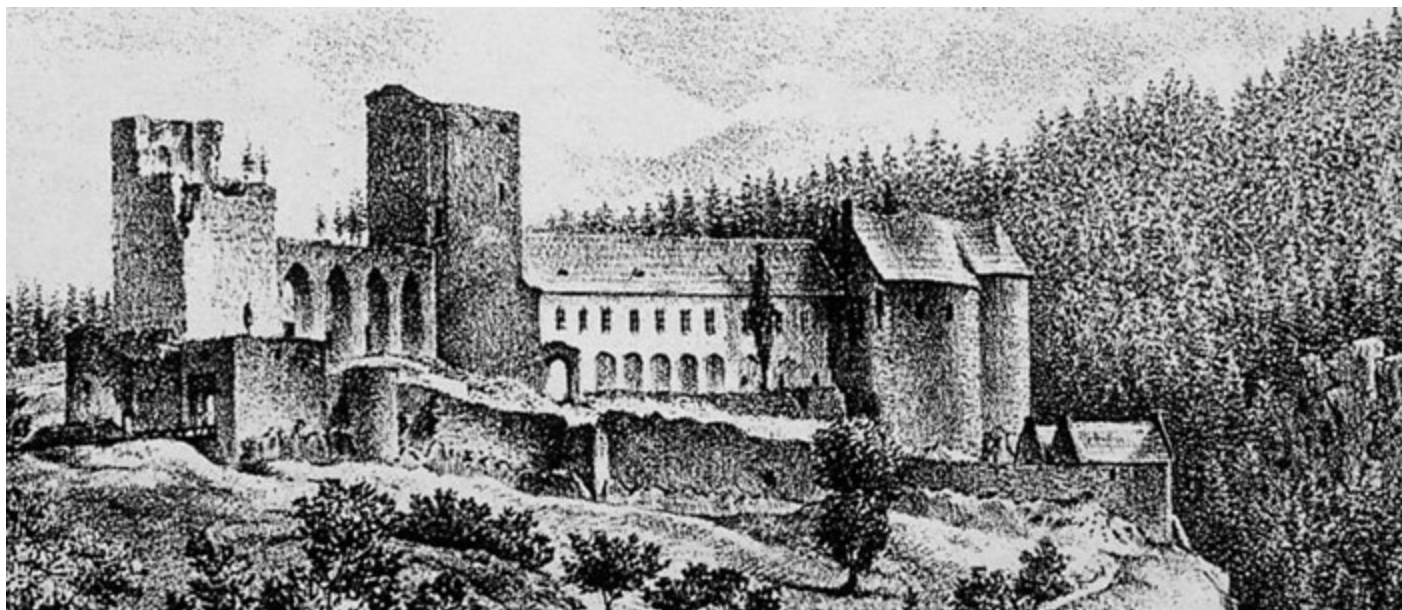
- o **Blanická roverská mailová konference**
 - *Chceš-li se připojit, vyplň krátký formulář (blanik.info/rr/konference).*
- o **Roverská sekce na blanik.info**
 - *Kdybyste měl kdokoli zájem spolupracovat na vytváření jejich obsahu, ať už po ideové nebo technické stránce, ozvěte se Pífovi (pif@zby.cz).*
- o **Skupina na FB**
 - *Blanický roving žije i Facebooku. Pokud se chcete přidat, hledejte skupinu "Blanický roving".*
- o **Časopis Blaník**
 - *I v něm mají roveři svou stránku. Takže pokud se němu dostaneš, najdeš nějaké informace i tam.*

- Káďa, zpravodajka pro roving -

²Mimochodem, víte, jak by se měl prezentovat skaut? PARTA A PŘÍLEŽITOST, to jsou dvě slova, která nám furt cpou do hlavy. Nevím, jestli jsem to pochopil dobře, ale o našem oddíle vždy mluvím jako o partě dobrých přátel a o příležitosti zažít věci, které jinde nezažijí. Nevím, jak moc jsem vedle, ale přijde mi to stejně fajn.

Blaničtí, na hrad!

Aneb kácení lesa 2011

**Pamatujete na Sazení lesa?
Pokračujeme! Letos se jede kácet!**

V rámci roverského „Sloužím!“ se jede na Šumavu, na jeden z nejkrásnějších českých hradů - Velhartice.

Tak neváhejte, blaničtí roveři,
a hurará na hrad!
Nejen Výsadkem, ObRokem,
Pečením a filmem je Blanický Živ!

Co nás pravděpodobně čeká?

- Prohlídka hradu
- Spousta přátel z Blaníku
- Zábavné večery – filmy, deskovky
- Výlet
- Zábava při práci
- A samotná brigáda

(Možná budeme kácet les, možná budeme
pracovat v pivovaru, možná budeme
vyspravovat hrad – to se ještě uvidí!)

Termín: 15-17/4/11 (odjezd po Křížové cestě)

Cena: v jednání, aby byla co nejnižší :)

Víc na www.blanik.info/rr

Přihlášky! a dotazy na vojtapetr@skaut.org

Tipy na levný tisk a kopírování

Kopírování Havránek

<http://www.kopirovani-havranek.cz/>

Jungmannova 3, Praha 1

A4 černobíle – kopírování a tisk

100 ks ... 0,90 Kč / strana

500 ks ... 0,80 Kč / strana

1.000 ks ... 0,70 Kč / strana

A4 barevně - kopírování

10 ks ... 8,00 Kč / strana

50 ks ... 6,00 Kč / strana

100 ks ... 5,00 Kč / strana

A4 barevně – tisk

10 ks ... 9,00 Kč / strana

50 ks ... 6,00 Kč / strana

100 ks ... 5,00 Kč / strana

Uvedené ceny jsou včetně DPH a jedná se jen o orientační maximální ceny při daném počtu kopií od každého originálu – konkrétní cena bude vždy dohodnuta individuálně. Konečná cena závisí na počtu kusů od originálu i na celkovém počtu kopií v zakázce.

Razítka – vizitky – kopírování – tisk

<http://www.4321.cz/>

Seifertova 17, Praha 3

Sleva pro studenty po předložení průkazu ISIC.

A4 černobíle (po slevě)

1,50 Kč / strana

A4 barevně (po slevě)

8,00 Kč / strana

A3 barevně (po slevě)

16,00 Kč / strana

Tip pro dámy: Ptejte se po velmi pohledném mladém kopírovači Duškovi.

Sněm

1. února 2011 strávila velká část pražských skautů na Sněmu Prahy v Kobylisích. Blaník zde měl početnou výpravu, jejíž většina však v průběhu diskuze sněm opustila a šla do Alberta. Na programu bylo mnoho - hlasování, diskuze,

zavazování delegátů na Valný sněm do Kolína a samozřejmě i volby nového vedení kraje. Předsedou pražské rady Junáka se stal David Yilma - Kšanda, místopředsedou Ladislav Pelcl - Bilbo. S hrdostí můžeme konstatovat, že byli zvoleni i dva blaničtí - Ondřej Tesař - Bóža jako zpravodaj pro výchovu a vzdělání a Dominik Landkammer - Delfín jako zpravodaj pro projekty. Celé radě blahopřejeme, přejeme dva úspěšné roky vedení a našim želízkům držíme palce ještě víc.

Dovolím si ještě přidat informaci, že dlouholetý šéfredaktor časopisu Skautský svět Marek Bárta předává štafetu v podobě časopisu Markétě Skočovské. Středisko tímto děkuje Markovi za práci, kterou časopisu věnoval a je vděčné i za všechnen prostor, který zde byl v minulosti našemu středisku poskytnut.

- **Vojta, mediální zpravodaj (Černý šíp) -**

Setkání s Václavem Břicháčkem

K prvnímu výročí úmrtí čestného náčelníka Junáka vydalo TDC vzpomínkovou publikaci Václav Břicháček (1930 – 2010): Setkání, vzpomínky, stopy.

Naleznete v ní nejen Václavovo ohlédnutí se za vlastním životem a inspirativní výbor z jeho prací, ale také vzpomínky jeho přátel i kolegů psychologů a studentů. V první části nazvané Putování po stezkách psychologických aneb La psychologie – mon amour Václav poutavě vypráví o svém životě a o lidech, kteří jeho životní stezku významně ovlivnili. Druhá část je věnována vzpomínkám. Promlouvají tu Václavovi přátelé z řad skautů a Prázdninové školy Lipnice i jeho přátelé z akademického prostředí a studenti. Další kapitola je reflexí posledního roku Václavova života, roku, který sám nazval Štědrým rokem. Poslední část knihy je sborníčkem několika Václavových zajímavých textů. Je tu i jeho vůbec poslední dopis přátelům.

Pokud vás předchozí řádky navnadily a rádi byste si vzpomínkovou knihu opatřili, můžete tak učinit na <http://obchod.skaut.cz/>.

- **Marek -**

Časopis 7. skautského střediska Blaník

70. číslo

duben 2011

E-mail	casopis@blanik.info
Web	www.casopis.blanik.info
Šéfredaktorka	Julie (Statečná srdce)
Redakce	Členové střediska Blaník
Foto na titulní straně	Vojta (Černý šíp)

Díky všem, kteří se podíleli na vzniku tohoto čísla článkem nebo poskytnutím fotek!

Šéfredaktorka si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

